

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra Levnet og Meeninger (DK)

Citation: Ewald, Johannes: "Herr Panthakaks Historie og Meeninger", i Ewald, Johannes: *Herr Panthakaks Historie og Meeninger*, udg. af Johnny Kondrup , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 85. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald01dkval-shoot-idm140540297402832/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Herr Panthakaks Historie og Meeninger

bad dem kun om Tid til at tale to Ord med den Person, som stoad en Snees Skrit fra os – og jeg gik tilbage til min Broder –

Nu kan du, om du vil, have det lige saa got som jeg, sagde jeg i det jeg omfavnede ham – «Hvordan? – Hvorledes?» – I at gaae til Preußen – Jeg reiser i dette Øyeblik – Der ligger Baaden – Vil du følge med? – «Hvad? – naar? – nu? – hvorledes? til Preußen? – Det er mig umueligt at skildre hans Bestyrtelse og Forundring – Det er afgjort, sagde jeg koldsindig, og vil du endnu følge med, skal jeg skaffe dig samme Vilkaar, som mig selv – Virkelig jeg sagde dette, som mig synes, uden mindste Hensigt at forføre ham – Jeg vidste nogenledes at han ikke vilde og neppe turde saa pludselig vove et saa betydeligt Skrit; helst da han saavel som jeg var reent uden Penge; og desuden allerede paa sin egen Haand havde anlagt sin Plan, hvortil han uden Tvivl fastede ligesaamegen Tillid, som jeg til min – Overalt lovede jeg meer end jeg kunde holde, og jeg havde ved det mindste Glimt af hans Samtykke maattet finde paa Udflugter – Jeg blev befriet derfor – «Du er ja rasende, sagde han – du eyer ikke en Skilling – jeg skal snart gjøre Bytte, min Broder, svarede jeg – «Men vi faaar Brev i Dag – Hvad vil vore Forældre sige? – «Men hvad vore Forældre sige, horer jeg intet til – Imidlertid beder jeg dig hilse dem; og ønske dem alt got – og forsikke dem om, at jo længere jeg er fra dem, desto bedre befinder jeg mig – – Bed dem være ubekyretede – og lev du vel; lev lykkelig – Tænk undertiden paa mig – og bliv ved at elske mig min Broder! – Det var, paa en Omstændighed nær, som jeg ved Leylighed skal fortælle, omtrænt Hoved-Indholdet af vor Samtale – Han faldt mig om Halsen og græd som et Barn – Jeg kunde ikke græde – Jeg kyste ham med al den Følsomhed, som min vilde og stive Sjal dengang var skikket til – Herpaa rev jeg mig løs af hans Arme og sprang i Baaden – Saalange vi kunde see os, hviftede vi hinanden til med Hattene – Endelig gik han mig af Synet – og det var den sidste Gang, at jeg saae ham – Han er død, min omhjertede, min ulykkelige Broder –

Jeg kan ikke undlade, med faae Ord at berøre hans efterfølgende Skjæbne – Samme Dag, som jeg var bortseylet, kom rigtig nok Posten, og med ham en Expresser fra vore Forældre, som skulde betale vor Gjeld og hente os tilbage – Han fandt naturligviis kun min Broder, og denne fulgte med ham – Dog neppe var han kommet 12 Mil